

Шаварло

Олеся Лященко

Сіла, і хустка мальована звисилась.
Буси скляні у вагон світло-синій.
Хлопчик маленький розламував місяця
І викидав під сидіння.

Сіла, дивилась на нього зупинено,
І на руці – ремінець від баяну.
Був би у неї чужою дитиною,
Ходив би за нею гарний.

Ходив би за нею. Спідниця зім'ялася:
Вхопився в квітки із кримплону.
У неї намистом сонце погралося,
І відблиски світло-зелені.

А хлопчик ходив би – і люди здивовані,
Бо голос у нього – чистий,
Бо очі у нього – скульптури оголені
Дзвонять їй намистом.